

اخبار کارگری

اعتراض کارگران عملیاتی نفت

مسجد سلیمان به عدم پرداخت حقوق

کارگران شاغل در برخی واحدهای عملیاتی و حراست نفت مسجد سلیمان، از تأخیر در پرداخت حقوق و مزایای خود خدنامه خود خیر دادند و خواستار رسیدگی به مطالبات معوقه خود شدند. جمعی از کارکنان غیررسمی (ارکان ثالث) و نیروهای شاغل در برخی واحدهای عملیاتی و حراست مسجد سلیمان در تماس با ایلماعلام کردند با گذشت بیش از دو هفته از آغاز تیرماه، همچنان موفق به دریافت دستمزد و مزایای خود نشده‌اند؛ موضوعی که به گفته آنان، شرایط معیشتی خانواده‌هایشان را با دشواری مواجه کرده است. به گفته این کارگران، شرکت‌های پیمانکاری با استناد به مسائلی مانند کمبود منابع مالی، اختلال در سیستم‌های بانکی و تعطیلات، پرداخت حقوق و مزایای آنان را به تأخیر انداخته‌اند. آنان همچنین معتقدند مدیریت مجموعه در رسیدگی به این موضوع و رفع مشکل پرداخت مطالبات، اقدام مؤثری انجام نداده است. این کارگران اعلام کرده‌اند در صورت پرداخت نشدن حقوق و مطالبات معوقه، برای پیگیری خواسته‌های خود، اعتراض خواهند کرد. این کارگران، خواستار پایان فعالیت شرکت‌های پیمانکاری در محیط‌های کارگری و تغییر ساز و کارهای موجود در جذب و به کارگیری نیروها شده‌اند.

مسمومیت ۲۲ کارگر در شهرک صنعتی سعیدآباد گلپایگان بر اثر نشت گاز کلر

تعدادی از کارگران یک واحد تولید کننده مواد شیمیایی در شهرک صنعتی سعیدآباد گلپایگان، بر اثر نشت گاز کلر مسموم و روانه بیمارستان شدند. به گزارش خبرنگار ایلماعلام صبح چهارشنبه ۱۷ تیرماه ۱۴۰۵، نشت گاز کلر در یک واحد صنعتی در شهرک صنعتی سعیدآباد گلپایگان استان اصفهان، تاکنون ۲۲ نفر از کارگران (به دلیل مشکلات تنفسی روانه بیمارستان امام حسین (ع) گلپایگان کرده است. از قرار معلوم، نشت ناگهانی، تعداد ۲۲ نفر دچار مسمومیت شدند. به گفته منابع خبری ایلماعلام، تاکنون هیچ کارگری فوت نکرده است. اورژانس اصفهان اعلام کرده هنوز علت حادثه مشخص نیست و تحقیقات همچنان ادامه دارد.

بازگشت به کار فقط وعده است؟! ۴ ماه بیکاری کارگران «کیش خوب»

با گذشت ۴ ماه از بیکاری حدود ۸۰ کارگر شاغل در مجموعه کیش خوب، هنوز این کارگران با چند ماه مدهوقه پیگیری بازگشت به شغل سابق خود هستند. به گزارش خبرنگار ایلماعلام، اسفندماه سال ۱۴۰۴، همزمان با آغاز جنگ تحمیلی، از ورود حدود ۱۲۰ کارگران مجموعه کیش خوب واقع در جزیره کیش به بهانه مشکلات مالی ناشی از کاهش فروش، از سوی کارفرما جلوگیری شد و کارگران که غالباً مهاجر بودند یکجا با چندین ماه معوقات مزدی از کار بیکار شدند. به گفته منابع کارگری، خردادماه سال جاری (۱۴۰۵) بارف یک بخشی از مشکلات کارخانه، کارفرما حدود ۴۰ تا ۵۰ نفر از کارگران را به کار سابق خود بازگشت پیدانکرده‌اند. در این زمینه یکی از کارگران تعدیلی مجموعه کیش خوب گفت: در حدود چهار ماهی که بیکار شدم در جستجوی کار به واحدهای صنعتی و خدماتی زیادی مراجعه کرده‌ام اما تا این لحظه هیچ کاری برای من و سایر همکارانم پیدا نشده و مقرر می‌بیمه بیکاری نیز به دلیل عدم پرداخت ۵ ماه حق بیمه به کارگران تعلق نگرفته است. او گفت: در حالی من و سایر همکارانم به دنبال ایجاد شرایط برای بازگشت به کار هستیم که مسئولان در جلسات مختلف، وعده بازگشت به کار کارگران تعدیلی را می‌دهند و ابواب این شرکت شرایط معیشتی خوبی ندارد، گفت: از چند سال قبل به امید اشتغال پایدار در مجموعه کیش خوب، مشغول به کار شده‌ایم و در طول این مدت آنچه در یافت کرده‌ایم فقط حداقل‌های مزدی بوده است. در عین حال مقرر می‌بیمه بیکاری به همکاران ما تعلق نگرفته است.

در دسری جدید برای کارگران ساختمانی در دوران رکود و بیکاری «آزمون آنلاین» را حذف کنید!

رئیس کلان سراسری انجمن‌های صنفی کارگری نقاشان ساختمانی کشور با انتقاد از عملکرد سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور، خواستار اصلاح فوری رویه‌های موجود، حذف آزمون آنلاین برای کارگران ساختمانی و تسهیل فرآیند صدور کارت مهارت شد. محمدعلیپور، در گفت‌وگو با ایلماعلام با اشاره به مشکلات آزمون‌های آنلاین تصریح کرد: برگزاری آزمون‌های آنلاین به یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های کارگران ساختمانی تبدیل شده است. بسیاری از این کارگران از تحصیلات کافی برخوردار نیستند و اگر امکان ادامه تحصیل برای آنان فراهم بود، امروز ناچار به انجام مشاغل سخت ساختمانی نبودند. بنابراین نمی‌توان از کارگری که سواد علمی و مهارت استفاده از سامانه‌های الکترونیکی ندارد، انتظار موفقیت در آزمون‌های آنلاین را داشت. وی اظهار کرد: متأسفانه در سال‌های اخیر تصمیم‌ها و رویه‌های این سازمان، مشکلات متعددی را برای کارگران ساختمانی ایجاد کرده و مطالبات این قشر زحمتمند مورد بی توجهی قرار گرفته است.

در هیاهوی وعده‌های ترمیم اقتصاد و گمانه‌زنی‌ها از آزادسازی منابع ارزی، کارگران معادن زغال سنگ همچنان در تونل‌های مرگبار سنتی قربانی می‌شوند. دبیر اجرایی خانه کارگر طبس هشدار می‌دهد که منابع احتمالی باید پیش از هر چیز صرف مکانیزاسیون و ایمنی معادن شود.

به گزارش خبرنگار ایلماعلام، بازار گمانه‌زنی‌ها در ساره آزادسازی احتمالی منابع ارزی مسدود شده داغ است. هر روز رقم جدیدی در رسانه‌ها منتشر می‌شود اما حقیقت عریان این است که چرخ دنده‌های هیچ اقتصاد در حال ترمیمی، بدون نیروی کارگر نمی‌چرخد؛ اما در مختصات فعلی اقتصاد ایران، نگاه به کارگر، یک نگاه مصرفی و ابزاری است. نیروی کاری که رنگی از رفاه و تامین معیشت نمی‌بیند و برای بدبختی‌ترین حق انسانی‌اش یعنی «امنیت و حفظ جان» تضمینی ندارد.

جان انسان، ارزان تر از زغال سنگ

روشن‌ترین تصویر این شرایط را می‌توان در معادن کشور دید؛ یکی از پول‌سازترین شریان‌های اقتصادی که همچنان در عصر استخراج کلنگی، تونل‌های نایمن و فقدان نظارت حیس شده است. در ساختاری که جان انسان‌ها ارزان‌تر از زغال سنگ استخراجی‌شان تمام می‌شود و کارگر معادن هر روز با ساسای مرغ دست‌وپنجه نرم می‌کند، حرف زدن از «رشد اقتصادی» به یک تناقض گزنده شبیه است. اگر قرار است پولی به کشور بازگردد و خونی در رگ‌های اقتصاد جریان یابد، آیا نباید بخشی از این منابع صرف پایان دادن مرگ کارگران معادن زغال سنگ و گذار از استخراج سنتی به معادن مکانیزه و امن شود؟

برای واکاوی وضعیت ایمنی در معادن، به سراغ ابراهیم رحیمیان، دبیر اجرایی خانه کارگر طبس و کارگر با سابقه معادن قتمیم.

ابراهیم رحیمیان، دبیر اجرایی خانه کارگر طبس، با اشاره به احتمال اجرایی منابع مالی و ضرورت هدایت این منابع به سمت جامعه کارگری و به‌روزرسانی زیرساخت‌ها، بر اهمیت حیاتی ایمنی در معادن تأکید کرد و گفت: «شهرستان طبس به عنوان پایتخت صنعت زغال سنگ کشور، ۷۸ درصد از ذخایر زغالی ایران را در خود جای داده و تامین‌کنندهی بیش از ۵۰ درصد زغال سنگ مورد نیاز صنایع فولادی مناطقی چون اصفهان و زرنده است. در چنین صنعتی، مقوله ایمنی باید اولویت اولویت باشد؛ چرا که فقدان ایمنی، به‌ویژه در معادن زغال سنگ، می‌تواند هر لحظه و هر روز به بروز حوادثی مرگبار و جبران‌ناپذیر منجر شود.»

وی در ادامه با تأکید بر اینکه استخراج زغال سنگ در ایران نیازمند یک انقلاب تجهیزاتی است، افزود: «ما این موضوع را باید از دو جنبه بررسی کنیم. نخست اینکه حفظ سلامت و امنیت نیروی انسانی، در مورد تامین قطعی تجهیزات مدرن و ارتقای آموزش‌های ایمنی است. اما جنبه‌ی دوم و بسیار مهم ماجرا این است که بدون سرمایه‌گذاری برای خرید تجهیزات و تغییر روش

استخراج از حالت «سنتی» به حالت «مکانیزه»، معادن زغال سنگ ما در آینده‌ای نزدیک توجیه اقتصادی خود را از دست خواهند داد.»

تنها «یک» معدن زغال سنگ مکانیزه

دبیر اجرایی خانه کارگر طبس با انتقاد از تداوم روش‌های سنتی در معادن اظهار داشت:

بازار گمانه‌زنی‌ها درباره آزادسازی احتمالی منابع ارزی مسدود شده داغ است. هر روز رقم جدیدی در رسانه‌ها منتشر می‌شود اما حقیقت عریان این است که چرخ دنده‌های هیچ اقتصاد در حال ترمیمی، بدون نیروی کارگر نمی‌چرخد؛ اما در مختصات فعلی اقتصاد ایران، نگاه به کارگر، یک نگاه مصرفی و ابزاری است. نیروی کاری که رنگی از رفاه و تامین معیشت نمی‌بیند و برای بدبختی‌ترین حق انسانی‌اش یعنی «امنیت و حفظ جان» تضمینی ندارد.

در کل کشور فقط یک معدن مکانیزه داریم

جان ارزان کارگران در عمق تاریک معادن زغال سنگ

مکانیزه انجام می‌شد که در حال حاضر ذخایر زغالی آن به اتمام رسیده و در مرحله پایانی کار قرار دارد. در نتیجه، در کل ایران عملاً فقط همین یک دهانه معدن به صورت کاملاً مکانیزه فعالیت می‌کند.»

ابراهیم رحیمیان در پایان با پرشمردن مزایای همه‌جانبه‌ی مکانیزاسیون گفت: «در روش مکانیزه (جبهه کار طولانی)، اپراتورها با استفاده از شیلدها و جک‌های هیدرولیک سقف معدن را مهار می‌کنند. این جک‌ها متحرک هستند و هنگام با پیشروی، جابه‌جا می‌شوند که این امر ایمنی کارگاه را به شدت بالا می‌برد و نرخ حوادث مرگبار را به حداقل می‌رساند. این در حالی است که در روش سنتی، برای نگهداری سقف‌ها به‌یاری از چوب جنگل استفاده می‌شود که نه تنها هزینه‌های گزافی دارد و تامین آن روزبه‌روز دشوارتر می‌شود، بلکه باعث نابودی این نعمت‌های خدادادی نیز می‌شود. بنابراین، معادن ما به لحاظ حفظ جان نیروی کار، توجیه اقتصادی و جلوگیری از تخریب محیط زیست، باید به سمت مکانیزه شدن حرکت کنند؛ در غیر این صورت، در آینده‌ای نه‌چندان دور، هم محکوم به شکست هستند و هم محکوم به حذف از چرخه‌ی اقتصاد.»

کشور توضیح داد: «معدن زغال سنگ پروده طبس تنها معدنی است که یکی از دهانه‌های آن به روش مکانیزه و با تجهیزات «لانگ‌وال» (Longwall) یا همان «جبهه کار طولانی» استخراج می‌شود. در معدن مرکزی شرکت زغال سنگ پروده نیز روش «روم‌اند پیلار» (Room and Pillar) یا «تاتی و پایه» به‌صورت

دبیر اجرایی خانه کارگر طبس: «امروزه هزینه‌های تولید، اعم از هزینه نیروی انسانی، تامین امنیت و تهیه‌تریال به شدت بالا رفته است و در استخراج سنتی، هم‌زمان با افزایش این هزینه‌ها، سرعت و کیفیت کار نیز افت می‌کند. از سوی دیگر، هر چه در روند استخراج به اعماق زمین پیشروی می‌کنیم، مخاطرات جانی تصاعدی افزایش می‌یابد. اگر روند تبدیل استخراج سنتی به مکانیزه رخ ندهد، این صنعت به‌زودی غیراقتصادی و فلج خواهد شد.»

رحیمیان با ابراز تأسف از وضعیت عقب‌ماندگی تکنولوژی‌یک در معادن ایران خاطر نشان کرد: «در حال حاضر، در کل کشور تنها یک معدن زغال سنگ مکانیزه داریم. تمامی معادن دیگر همچنان با روش‌های سنتی فعالیت می‌کنند. تفاوت این دو روش از نظر میزان تولید و ضریب ایمنی اصلاً قابل قیاس نیست. به‌عنوان مثال، یک کارگاه استخراج سنتی در طول یک سال نهایتاً می‌تواند ۱۲۰ هزار تن زغال سنگ خام تولید کند، در حالی که هدف گذاری تولید در یک معدن مکانیزه، حداقل ۱.۵ میلیون تن زغال سنگ خام در سال است. یعنی تولیدی بیش از ۱۵ برابر یک کارگاه سنتی، آن هم با ایمنی و بهره‌وری بسیار بالاتر.»

وی در تشریح جزئیات تنها معدن مکانیزه

می‌تواند به‌عنوان یک شبکه ایمن برای حمایت از خانوارهای کارگری عمل کند. وی تأکید کرد میزان دسترسی مردم به خدمات درمانی و حمایت بیمه‌ای، یکی از شاخص‌های مهم سنجش عدالت اجتماعی و کارآمدی دولت‌هاست. وی ادامه داد: در بسیاری از خانواده‌های کارگری، بخش قابل توجهی از وام‌های خرد صرف پرداخت هزینه‌های درمان می‌شود. همچنین سهم بالای پرداخت از جیب بیماران که در ایران بیش از متوسط جهانی است، منابع مالی خانوار را از حوزه‌هایی مانند نذی، مسکن و آموزش به سمت درمان سوق می‌دهد.

به گفته وی، برای کارگری که در آمد ثابتی ندارد، بیماری حتی می‌تواند به معنای از دست دادن شغل باشد.

گیلانی‌نژاد با اشاره به شرایط سال‌های اخیر اظهار داشت: افزایش هزینه‌های درمان و تضعیف پوشش بیمه‌های تکمیلی کارگران و بانزشتگان، فشار مضاعفی بر اقتصاد خانوارهای کارگری وارد کرده است. همچنین ناقص بودن نظام ارجاع و پوشش ناکافی خدمات پاراکلینیکی و داروهای خاص، این مشکلات را تشدید کرده است.

این فعال کارگری با تشریح چرخه معیوب بیماری، هزینه درمان، بدهی، کاهش توان کار و ابتلای دوباره به بیماری، تصریح کرد: این روند بیانگر فقدان یک نظام جامع حمایت اجتماعی است؛ نظامی که در آن بیمه نباید صرفاً یک کارت تخفیف باشد، بلکه باید نقش یک سپر حمایتی مؤثر را ایفا کند.

وی هشدار داد تداوم وضعیت موجود، بیماری را به یکی از مهم‌ترین عوامل شکل‌گیری فقر جدید در میان کارگران تبدیل خواهد کرد.

گیلانی‌نژاد در پایان با تأکید بر اینکه سلامت کارگر یک سرمایه ملی است، نه یک هزینه، گفت: اجرای اصل ۲۹ قانون اساسی مبنی بر برخورداری همگان از خدمات درمانی و همچنین اجرای کامل ماده ۵۴ قانون تأمین اجتماعی، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است.

وی افزود: بر اساس این ماده، سازمان تأمین اجتماعی موظف است تمامی هزینه‌های درمان بیمه‌پردازان را پوشش دهد و حتی در صورت نبود امکان درمان در داخل کشور، هزینه اعزام، درمان و اقامت بیمار در خارج از کشور را نیز پرداخت کند. به گفته وی، این ظرفیت‌های قانونی سال‌هاست که از سوی برخی مسئولان و مدیران حوزه تأمین اجتماعی مورد غفلت قرار گرفته است.

می‌تواند به‌عنوان یک شبکه ایمن برای حمایت از خانوارهای کارگری عمل کند. وی تأکید کرد میزان دسترسی مردم به خدمات درمانی و حمایت بیمه‌ای، یکی از شاخص‌های مهم سنجش عدالت اجتماعی و کارآمدی دولت‌هاست. وی ادامه داد: در بسیاری از خانواده‌های کارگری، بخش قابل توجهی از وام‌های خرد صرف پرداخت هزینه‌های درمان می‌شود. همچنین سهم بالای پرداخت از جیب بیماران که در ایران بیش از متوسط جهانی است، منابع مالی خانوار را از حوزه‌هایی مانند نذی، مسکن و آموزش به سمت درمان سوق می‌دهد.

به گفته وی، برای کارگری که در آمد ثابتی ندارد، بیماری حتی می‌تواند به معنای از دست دادن شغل باشد.

گیلانی‌نژاد با اشاره به شرایط سال‌های اخیر اظهار داشت: افزایش هزینه‌های درمان و تضعیف پوشش بیمه‌های تکمیلی کارگران و بانزشتگان، فشار مضاعفی بر اقتصاد خانوارهای کارگری وارد کرده است. همچنین ناقص بودن نظام ارجاع و پوشش ناکافی خدمات پاراکلینیکی و داروهای خاص، این مشکلات را تشدید کرده است.

این فعال کارگری با تشریح چرخه معیوب بیماری، هزینه درمان، بدهی، کاهش توان کار و ابتلای دوباره به بیماری، تصریح کرد: این روند بیانگر فقدان یک نظام جامع حمایت اجتماعی است؛ نظامی که در آن بیمه نباید صرفاً یک کارت تخفیف باشد، بلکه باید نقش یک سپر حمایتی مؤثر را ایفا کند.

وی هشدار داد تداوم وضعیت موجود، بیماری را به یکی از مهم‌ترین عوامل شکل‌گیری فقر جدید در میان کارگران تبدیل خواهد کرد.

گیلانی‌نژاد در پایان با تأکید بر اینکه سلامت کارگر یک سرمایه ملی است، نه یک هزینه، گفت: اجرای اصل ۲۹ قانون اساسی مبنی بر برخورداری همگان از خدمات درمانی و همچنین اجرای کامل ماده ۵۴ قانون تأمین اجتماعی، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است.

وی افزود: بر اساس این ماده، سازمان تأمین اجتماعی موظف است تمامی هزینه‌های درمان بیمه‌پردازان را پوشش دهد و حتی در صورت نبود امکان درمان در داخل کشور، هزینه اعزام، درمان و اقامت بیمار در خارج از کشور را نیز پرداخت کند. به گفته وی، این ظرفیت‌های قانونی سال‌هاست که از سوی برخی مسئولان و مدیران حوزه تأمین اجتماعی مورد غفلت قرار گرفته است.

گیلانی‌نژاد با اشاره به پیامدهای اقتصادی بیماری برای خانواده‌های کارگری اظهار کرد: برای این خانواده‌ها، حتی یک تشخیص پزشکی ساده نیز می‌تواند آغاز سقوت مالی تمام‌عیار باشد. نبود پوشش بیمه‌ای کامل، هزینه‌های کمرشکن درمان و از دست رفتن درآمد در روزهای بیماری، سه ضلع بحرانی را تشکیل می‌دهد که خانواده را در مدت کوتاهی به ورطه فقر می‌کشاند.

به گزارش خبرنگار ایلماعلام، افزایش مداوم هزینه‌های درمان، کاهش قدرت خرید خانوارها و ناآرامی آمدی نظام‌های حمایتی، بیماری را برای بسیاری از خانواده‌های کارگری از یک مسئله صرفاً پزشکی به بحرانی اقتصادی و اجتماعی تبدیل کرده است. در شرایطی که بخش قابل توجهی از درآمد کارگران صرف تأمین نیازهای اولیه زندگی می‌شود، بروز یک بیماری، حتی اگر چندان پیچیده نباشد، می‌تواند تعادل مالی خانواده را برهم بزند و آنان را با هزینه‌هایی روبه‌رو کند که پرداخت آن از توانشان خارج است. بسیاری از کارگران به دلیل نداشتن پس‌انداز کافی یا پوشش بیمه‌ای مؤثر، ناچار به دریافت وام، فروش دارایی‌های اندک یا صرف‌نظر کردن از ادامه درمان می‌شوند؛ موضوعی که نه تنها سلامت فرد، بلکه امنیت اقتصادی و معیشتی خانواده را نیز به خطر می‌اندازد.

فعالان کارگری معتقدند سلامت نیروی کار، یکی از ارکان توسعه اقتصادی و افزایش بهره‌وری است و هر گونه ضعف در حمایت از کارگران در زمان بیماری، پیامدهایی فراتر از یک خانواده خواهد داشت. از این رو، اجرای دقیق قوانین حمایتی و تقویت پوشش بیمه‌ای، از مهم‌ترین مطالبات کارگران به شمار می‌رود.

در همین رابطه، ماز یار گیلانی‌نژاد، فعال کارگری، در گفتگو با ایلماعلام تشریح ابعاد اقتصادی بیماری برای خانوارهای کارگری، از افزایش فشار هزینه‌های درمان، تضعیف خدمات بیمه‌ای و فاصله گرفتن نظام تأمین اجتماعی از تکلیف قانونی خود گفت و بر ضرورت اجرای کامل اصل ۲۹ قانون اساسی و ماده ۵۴ قانون تأمین اجتماعی تأکید کرد.

فعال صنفی کارفرمایی:

با فعال سازی معادن مانع مهاجرت جوان روستایی شوید

عضو هیئت‌مدیره خانه معدن استان، با تأکید بر اهمیت فعالیت‌های معدنی در مناطق کمتر برخوردار گفت: معادن گلستان فقط محل استخراج نیستند؛ این بخش می‌تواند موتور محرک توسعه اجتماعی، اقتصادی و اشتغال پایدار مناطق محروم باشد. جواد مگدیری‌نژاد در گفتگو با ایلماعلام با اشاره به ظرفیت‌های گسترده معدنی در شهرستان‌های شرقی و جنوبی استان افزود: در بسیاری از روستاها، معدن تنها فرصت اشتغال پایدار است. وقتی یک معدن فعال می‌شود، زنجیره‌ای از مشاغل جانبی نیز شکل می‌گیرد: از حمل‌ونقل و خدمات تصانیع کوچک وابسته. ابواب این‌گونه توسعه معادن باید همراه با مسئولیت اجتماعی باشد، گفت: شرکت‌های معدنی موظف‌اند در کنار فعالیت اقتصادی، به بهبود زیرساخت‌های محلی کمک کنند. در برخی

مناطق، خانه معدن با همکاری بهره‌برداران، پروژه‌هایی مانند مرمت راه‌های روستایی، تأمین آب و حمایت از مدارس را اجرا کرده است. این اقدامات کوچک نیستند؛ زندگی مردم را تغییر می‌دهند. عضو هیئت‌مدیره خانه معدن گلستان همچنین به نقش معادن در کاهش مهاجرت روستایی اشاره کرد و گفت: وقتی جوان روستایی شغل مناسب و درآمد پایدار داشته باشد، دیگر مجبور به ترک خانواده و مهاجرت نیست. معدن می‌تواند این امنیت شغلی را فراهم کند. مگدیری‌نژاد در بخش دیگری از سخنان خود تأکید کرد که توسعه معادن باید با رعایت اصول زیست‌محیطی همراه باشد: «اگر معدن‌کاری اصولی انجام شود، نه تنها آسیب‌ها کاهش می‌یابد، بلکه می‌توان بخشی از درآمد را صرف احیای طبیعت و مدیریت منابع کرد.» او در پایان با اشاره به چشم‌انداز آینده گفت: گلستان ظرفیت‌های معدنی ارزشمندی دارد. اگر این ظرفیت‌ها با برنامه‌ریزی درست و نگاه توسعه‌محور همراه شوند، معادن می‌توانند نقش کلیدی در رشد اقتصادی استان و توانمندسازی مناطق محروم ایفا کنند.